

неръ и да растури бжлгарския приврѣмененъ сжвѣтъ на Ортакой. Сжщоврѣменно патриархия-та лиши отъ чиноветѣ имъ владици-тѣ Панаретъ Пловдивски и Иларионъ Ловечки, а Иларионъ Макариополски, когото по-рано бѣше лишила отъ чина му, отлжчи отъ черкова-та. Испжрво Висока-та Порта се нерѣшаваше да вземе въ внимание искания-та на патриарха, ала, най-сѣтне, по настоявание-то на тоя послѣдния и по сжвѣти-тѣ на руския посланникъ, (генералъ Игнатиевъ), — за удовлетворение начальника на Православна-та Черкова въ Турско и за да не стане расколъ между бжлгаре-тѣ и други тѣ православни народи, — на 21 Януария, сжща-та 1872 г., правителство-то заточи и троица-та бжлгарски владици въ Измитъ (Никомидия); сжщоврѣменно заповѣда и на бжлгарския сжвѣтъ да не засѣдава и да не вжрши никакви народно-черковни работи, а на свещенници-тѣ при бжлгарския храмъ — да не служатъ.

Като чухъ, че владици-тѣ сж заточени, цариградски-тѣ бжлгаре се сжбрахъ при бжлгарския храмъ и цѣлъ извжтрѣ и извжнѣ го покрихъ съ черно платно, па се рѣши да се подаде молба на правителство-то за вжрщание-то на владици-тѣ. На другия день, недѣля (23-й Януария), бжлгаре тѣ отъ всички-тѣ цариградски краища се сжбрахъ пакъ при бжлгарския храмъ, въ който не се извжрши служба, и слѣдъ една жаловита рѣчь, казана отъ Петко Р. Славейковъ въ храма, избрахъ се Петко Р. Славейковъ, Тодоръ Икономовъ и десетъ души отъ пжрвомайстори-тѣ на разни-тѣ бжлгарски сжсловия въ Цариградъ, които да отиджтъ на Висока-та Порта да подаджтъ молба-та на пжрвия министръ. Избрани-тѣ тржгнахъ, нѣ, разсжрдени отъ това, че и на свещенници-тѣ било забранено да извжршватъ богуслужение, слѣдъ тѣхъ тржгнахъ и всички-тѣ присжтствуващи, — около три хиледи души. Пратенници-тѣ, предводиими отъ Славейкова, и множество-то слѣдъ тѣхъ, пристигнахъ на Висока-та Порта. Хора-та бѣхъ окачиле на джлги пржте ферманъ-тъ за учрѣждение-то на Бжлгарска-та Екзархия, напечатанъ на голѣми листове на турски и бжлгарски езици, на чело съ султанска-та тугра (гербъ). Като влѣзохъ въ двора, множество-то захвана да вдига пржте-тѣ и да вика: да живѣе падишаха (царя), да се испжлни фермана му, да се повжрнжтъ владици-тѣ ни! Пжрвий министръ, който се готвеше да си отива, като видѣ толкова